Cerere înaintată de Borgarting lagmannsrett, la 1 februarie 2011, pentru un aviz consultativ al Curții de Justiție a AELS în cauza STX Norway Offshore AS m.fl/Staten v/Tariffnemnda

(Cauza E-2/11)

(2011/C 208/06)

Prin scrisoarea din 1 februarie 2011, Borgarting lagmansrett (Curtea de Apel a Borgarting) a înaintat o cerere Curții de Justiție a AELS, înregistrată la grefa Curții la 9 februarie 2011, vizând emiterea unui aviz consultativ în cauza STX Norway Offshore AS m.fl./Staten v/Tariffnemnda, cu privire la următoarele întrebări:

1. Dacă Directiva 96/71/CE, inclusiv articolul 3 alineatul (1) primul paragraf litera (a) și/sau litera (c), a se vedea al doilea paragraf, permite unui stat SEE să garanteze lucrătorilor dintr-un alt stat SEE detașați pe teritoriul său următoarele condiții de muncă și de încadrare în muncă, stabilite în statul SEE în care își desfășoară activitatea prin convenții colective naționale declarate ca fiind general aplicabile în conformitate cu articolul 3 alineatul (8) din directivă:

   (a) numărul maxim al orelor normale de lucru;

   (b) remunerație suplimentară, pe lângă salariul de bază pe oră, pentru sarcinile care necesită ședere peste noapte, departe de domiciliu, cu excepția lucrătorilor angajați pe șantier; și

   (c) decontarea cheltuielilor de transport, cazare și masă pentru sarcinile de lucru care necesită șederea peste noapte, departe de domiciliu, cu excepția lucrătorilor angajați pe șantier?

   Dacă este cazul, în ce fel afectează răspunsurile la întrebările de mai sus ponderea lucrătorilor care intră sub incidența convenției colective în cauză, înainte de declararea sa drept general aplicabilă?

2. În cazul în care condițiile de muncă și de încadrare în muncă din statul SEE în care se desfășoară activitatea, stipulate într-o convenție colectivă națională declarată ca fiind general aplicabilă în conformitate cu articolul 3 alineatul (8), întrunesc cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 96/71/CE, instanța națională trebuie să efectueze o evaluare separată pentru a stabili măsura în care condițiile de muncă și de încadrare în muncă îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 36 din Acordul privind SEE, inclusiv pentru a stabili dacă acestea pot fi justificate de cerințe imperative de interes general?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2:

   (a) În baza articolului 36 din Acordul privind SEE se poate concluziona că motivele enunțate pentru o decizie cu aplicare generală, prin care anumite condiții de muncă și de încadrare în muncă definite într-o convenție colectivă națională sunt declarate ca fiind general aplicabile în sectorul în cauză, vizează „garantarea faptului că lucrătorii străini beneficiază de condiții salariale și de muncă echivalente condițiilor salariale și de muncă de care beneficiază lucrătorii norvegieni”?

   (b) Se poate presupune, sub rezerva unor probe contrare pe care părțile private trebuie să le prezinte, că acele condiții de muncă și de încadrare în muncă care sunt compatibile cu Directiva 96/71/CE, a se vedea articolul 3 alineatul (1), interpretat în lumina articolului 3 alineatul (8), garantează protecția lucrătorilor și concurența loială?

   (c) Care este eventualul efect al răspunsului la întrebarea 3 litera (a) pentru țara-gazdă care aplică un sistem în care condițiile de muncă și de încadrare în muncă cu aplicare generală sunt stabilite în dreptul intern și completate de condiții de muncă și de încadrare în muncă prevăzute în convenții colective naționale care pot fi declarate ca fiind general aplicabile profesiei sau sectorului în cauză?